

איש האמונה

ודאי אפשר לזקוף הרבה דברים לזכותו של מהרשק. בשטחים רבים פעל ובהישגים רבים נתברך בציבור הפועלים, במשקנו ובחברת גשר-אשדות. אעלה בזה כמה קטעי-דברים בלבד.

ישבנו בגשר המדולדלת וחסרת הקרקע ועינינו נשואות לעבר בה-שטפה שמדרום או לדלהמיה שמצפון מזרח. רובנו עובדים בעבודות חוץ ומקנאים במשקיסיטים, ומהרשק כבר אז – פלח בעל עבר שהגיע ל"פורדזון". בערב חוזר הוא מיום זריעה באדמות דלהמיה, ומתענג ומענג אותנו בסיפור על המישור רחב-הידיים, בעל התלם הארוך, העתיד ברבות הימים לעבור לידינו. הוא האמין בכך, והאמין כי פיק"א זו כפי שידענוה תיהפך במרוצת הזמן לגורם מסייע להתישבות קיבוצית בארץ. כי איש אמונה היה בכלל: האמין בכושרו של החלוץ איש ההכשרה לנהל משק חקלאי קיבוצי, האמין ביכולתו העצמית של הפועל. הוא גם זכה לראות והנה לא מעט מאמונתו זו מתגשמת. באמונתו הדביק גם אחרים. כשם שהיה מדביק בזמרתו, בניגון שלו את כל הבאים במחיצתו. אי-אפשר היה לא לשיר כשפתח בניגון חסידי או זמר עממי. והוא אהב לשבת במסיבת רעים: בגשר הקבוצה ובאשדות הגדלה.

ידי לילד היה וחבר לחברים. כמה ידע ליישר הדורים ביחסי הציבור או ביחסים שבין אדם לחברו. דיון קשה בחברה, בעיה משקית מיוחדת – הוא ידע לפלס נתיב אל הפתרון הרצוי. בתוקף תפקידו ובעטיה של מחלתו חי אמנם מהרשק בשנים האחרונות מחוץ למשק, אך בשנות חייו בחברת גשר-אשדות היה ממעצבי דמות המשק הקיבוצי הגדול ביכלתו, בסגולותיו המיוחדות, ובאמונה.

יעקב ענבי